



FRAMTID

## Vi tog andan ur Visby

**SISTA VECKAN** i juni var det åter dags för makthavare, lobbyister och aktörer inom offentlig, privat och ideell sektor att samlas i Visby för den årliga Almedalsveckan. Astma- och Allergiförbundet var såklart på plats. I år ville vi särskilt lyfta lунghälsa och hade t-shirts med texten Låt mig andas ut på ryggen och lungor på framsidan. Vi gjorde också spirometriundersökningar tillsammans med Medituner.

Med våra vänner på Riksförbundet HjärtLung, Reumatikerförbundet och Neuroförbundet, arrangerade vi ett absolut knöckfullt seminarium för att prata om hur framtidens vård bäst organiseras. Är ett förstatligande lös-

ningen på vårdens utmaningar? Frågan är komplex, men från scen framfördes åsikten att ett förstatligande av vissa delar av vården är värt att titta närmare på.

Svenska barns hälsa påverkas redan idag av klimatförändringarna. Tillsammans med Svenska barnläkarföreningen arrangerade vi ett välbesökt seminarium. Astma- och Allergiförbundet hade med sig en rykande färsk rapport för att visa hur stort forskningsunderlag som faktiskt finns i frågan. Sveriges Radios vetenskapsredaktion satt i publiken och intervjuade flera av våra paneldeltagare, vilket resulterade i att vi några dagar senare var med i varenda Ekot-sändning. Snacka om genomslag! ●



### HALLÅ DÄR!

**"MAN KAN SLÄPPA ALLERGIERNA HELT"**  
I somras anordnade Unga Allergiker sitt årliga sommarläger. Men vad är bäst med att åka på läger? Det frågar vi Maja Frank, 15, som var där för tredje året i rad.

#### Vad var allra roligast?

– Det var nog Unga Allergikers show, en stor show som vi brukar göra tillsammans kvällen innan alla åker hem. Det är jättebra stämning och alla som vill får uppträda. Men vi gjorde också andra roliga saker, som att paddla kajak och kanot, ha en heldag på stranden med matlådor som kocken förberedde, lyssna på musik och spela spel.

#### Hur är det att hänga med andra som också har astma eller allergier?

– Man kan snacka med andra om hur det funkar med allergierna i skolan till exempel, men också att man bara kan ha roligt och släppa allergierna helt. Man behöver inte förklara sig.

#### Vad skulle du säga till någon som gärna vill åka på läger nästa sommar, men som känner sig lite orolig för hur det ska funka?

– Egentligen är det som att åka på ett vanligt läger, bara att man inte behöver oroa sig för att något ska hända. Jag var också lite orolig första gången, men det kändes bra när jag väl kom dit. Allt var väldigt strukturerat och det fick mig att känna mig trygg.



Maja Frank.

FOTO: MALIN NILSSON/JUA

# "BRÖLLOPSTÅRTAN LEDDE TILL AMBULANSFÄRD"

**Liselott Florén** fick höra att hon kunde äta allt som serverades på bröllopsmiddagen. Hon åt därför glatt av tårtan. Sekunder senare kom stickningarna i munnen.

## "DET VAR SOM

en saga. Min svägerskas son gifte sig på ett slott i Sörmland, och det kom gäster från när och fjärran; Australien, USA, Kanada och olika delar av Sverige. Det var så mycket kärlek i luften, inte ett öga var torrt. Bruden har iranskt ursprung, så jag hängde inte med i alla tal som hölls, men kärlekens språk är universellt.

Jag är nötallergiker, så därför gick jag direkt in i köket för att säkerställa att de kände till mina allergier. En kvinna tog fram ett häfte med 4–5 papper där de antecknat olika kostavvikelser, bläddrade fram till mitt namn och sa att 'jag ser att du är allergisk mot nötter, sesam och vallmo.' Det gav mig direkt en känsla av trygghet. Kvinnan hade stenkoll. Hon gav mig ett stort leende och meddelade sedan att 'då har jag goda nyheter, du kan äta allt.'

Middagen var ljuvlig. Vi serverades jordärtskockssoppa, ankbröst och smarrig dessert. Så småningom rullades den imponerande bröllopstårtan i fyra våningar in, och brudparet skar tillsammans den första biten innan vi andra fick varsin assiett i handen. Jag tog en liten smakbit, samtidigt som min son tog en jättetugga. Han hann inte ens svälja allt innan han sa att 'mamma, jag tror att det är nötter i tårtan.' Hyperfokus slog till i mig när tittade efter serveringspersonal och sonen sprang för att hämta mina adrenalinsprutor. Jag visste att jag inte hade lång tid på mig. Jag lyckades också be min sväger att ringa efter ambulans, och ta den första sprutan själv. Det är ungefär vad jag minns innan tycket över bröstet blev för stort och jag liksom stängde ner. Jag var inte rädd, bara djupt, djupt sorgsen... Jag vaknade upp igen i ambulansen, och istället för en lyxig hotellvistelse fick jag övernatta på sjukhuset.

Några dagar senare ringde köksansvarig upp mig. Hennes attityd var först 'du borde ha...' Det

handlade förstås om hennes rädsla. Det visade sig att det funnits en speciell tårta till mig. Men jag förklarade att de tydligt sagt att jag kunde äta allt. Vi hade till slut ett fint samtal.



**Mamma, jag tror det är nötter i tårtan.**

Men jag önskar att köks- och serveringspersonal förstod att det är skillnad på kostönskemål. En nötallergiker kan bli allvarligt sjuk av att få i sig nötter. En vegan tycker kanske att det är äckligt att få i sig en bit bacon, men det äventyrar inte personens liv. Därför måste allergikernas önskemål få högsta prioritet. ●

Lotti



Liselott Florén är Astma- och Allergiförbundets kommunikationschef.

### TVÅ TANKAR ATT TA MED:

1. Ett kök måste prioritera allergikers säkerhet före andra kostönskemål. Det handlar om liv och hälsa.
2. Jag hoppas att vi får till en nationell incidentrapportering, så att vi lär oss var i kök och servering det går fel.

